

1864 թ. օգոստոի 12 ին Պորտմ,
Սերվը Տաճարյանի ու Խկոսի
Թամուրաճյանի ընտանիքում ծն-
վում է հինգերորդ Երիխան Միհրան
Տաճարյանը: Բերայի և Հակոբ և
Բանելյարիի վիեննական Միհրա-
յանների վարժարանում ուսում
ստանալու հետ, դատանի Միհրա-
նը ուսումնական վարժարան:

1880 р. Симაშյանը վերաբռնությունը Պոլիս տաճանամ է ուսուցչական դաշտուներ: Հայոց միացյալ ընկերության առաջակերպ նա նշանակվում է Արք բարձրագույն վարժարանի ափազ ուսուցիչ, ավելի ուշ այդ վարժարանը կոչվում է Ներսիսյան ի հիւատակ Ներսիսյան այնուհետև դաստիարի: Տաճանամ այնուհետև նշանակվում է Միացյալ վարժարանների և մասնաւոր մատուցում ներկայացնելու արդին նշանակվում է Արքայի առաջակերպ նախարար:

1889 р. Ужирівн Свампажуандр аш-
тадамағріләмд է Հնչալյան կուսակ-
ցуаряундр և Գәмә Գәфірі ғылү-
гің һәм հարկադրіләм һәмәнәмд
Արбен. ուրեն կүнчөр է հաստամ
һәм, ճылжыларын ու կүңсәүн հե-
ղափиխականների հե: Հնչալյան
կուսակցуарյան Կենտրոնական
ғылугчаряն որուում 1891 թ. սեպ-
տեմբերին Տամայանը, Մելին
Խուրշիդ կեղծանուով, ուղար-
կու է դәстү Սաստин անցնելով
Գүйліկայից, ուրեն համѣтпюриն්Ն
է ունենու ազգային ու եղափ-
խական դիմերի հե: Ընդհանուր
աղյоса мәртвяն կազմակերպման
նոյանակու նա ցցազայտ է Սաս-
տин գյուղերու: 1893 թ. ճայխին Տա-
մայանը մերքակազմու և աշ-
կու է Սուս և աղյա Բայթе: Ու-
ժիս վասնակայտ իւղափиխական
Պոլիս աշրկա Տամայան իւ
հետամարտյան ընդիմ մեկ աշր

անց ազատ է արձակվում:
1895 թ. Պատը Ալիք նշանավոր ցոյցի կազմակերպիչներից լինելով Տաճայանը ցոյցի կայացումից մի օր առաջ կոստակցորյան ուղևորություն մնանաւ է Վանա: Բոլոր դաշտայում ու Ռումինիայում կոստակցական գործունեություն ծավալելու ընթացքում նոյն աստվա Խոկտեմբերին Տաճայանը ձերակարգում է ուղինական կոստակցորյան կողմից և արտասովում Պոլիս, տակայան նրան հայողություն է խոյս տալ և անցնել Արևել: 1896 թ. նա, որդիս Հնչալյան Կենտրոնական Գարշորյան խորհրդական անդամ և «Հնչալի» ու «Ալյակի» աշխատակից, անցնում է Լոնդոն: Հնչալյան կոստակցորյան ղեկավառների Նազարեթվան ամս սինթետի հետ արձայնարյութների դրսանող Տաճայանը, Արփիար Արփիարյանի, Մ. Սիվառյանի և ուրիշների հետ հիմնում է նոր հնչալյանորդունք, որն ավելի ուշ ուղեցրում է «Երակածանության հետական կոստակցորյան անդամ, որի կենտրոնի անդամ է դատուն Մ. Տաճայանը: Հնչալյան:

Միանալով վերակազմյալների
շախափորական թեմ. Ս. Տան-
սյանը 1908 թ. Խոհախոների հետ

ինձնադրությունը է Հայ-սահմանադրական ուսմկավակ կոստակցորդությունը, որի դրույթը ներդու պուսկը էին միանալ արմենականները. Վերակազմականացնելու հնչավականներն ու սահմանադրականները. Նոյն տարբա օգոստոսին Տաճայածքը Վահան Թեմեյացի հետ անցնում է Պղիսի. այնտեղ ինձնելու ՀՍՈԿի մատնաճյուղի. Նրա գրչին է դատականություն 1910 թ. Աղեքսանդրիայում Խաչարակիված «Ռամկավալուրյան» եւսարանական ընտոյրի աշխատուրյունը: 1912-13 թթ. Տաճայածքը Կիլիկիայի ինձնադրաւուրյան կազմակերպման նորաւակով լինում է Արևմտյան Թեյլորում. Հակոբոս ու Դյուր Յունու. 1915 թ. դատնում է ուսմկավառների «Արև» դաւաւարերի կիմիւսդիներից: Հաջող տարին ճանանկցում է Եզիդյանի Հայ ազգային միուրյան ինձնադրուրյանը: Հայկական կազմակերպման նորաւակով նա որոյն ուսմկավառներն առաջարկություն է տալու համար պատճենին:

Կիւհի Վահրան Տառ

այնտեղ նև իիննադրելու Հայ ազգային միուրյուն, ինչդես նաև զարկ տալու կամավորական շարժմանը: Որու ժամանակ Մ. Նահանջնեցում մնալուց հետո, Տաճայանը անցնում է Փարիզ, որուն խորհրդական Ազգային դատավիրակության ու խմբագիր «Լա Վուա դը Արմենի»-ի: 1918 թ. սեպտեմբերին իտալական կառավարության մոտ Ազգային դատավիրակությունը ներկայացնելով նորատակով Տաճայանը մնիքում է Հռոմ: Հաջորդ տարվա փետրվարին, Պոդոս Նորադի առաջարկով վերադառնում է Փարիզ, մասնակցելու այնտեղ կայանալիք Հայկական համագումարին, որն ընտելու է Ազգային դատավիրակության նոր կազմը: Առդիյին իր ընտանիքին միանալու համար նա անցնում է Եզիդոսու, սակայն հոլիֆոնին. Ասրուցական Հայատամի դատավիրակության Կիլիկիայի լիացր ներկայացուցի նշանակված լինելով, անհիշադես ուղևորվում է Կիլիկիա:

1920 թ. օգոստոսի 4 ին Մ. Տաճայանի ջանմելով ու զիսապերությամբ կայ. հույն. արք ու ապրիքակիների կողմից Կիլիկիան հշակվում է անկախ և Տաճայանն ընտրվում է Վարչապետ։ Նրա զիսապերությամբ, ավադանում է մի հանի ժամ միայն Առանձինական ամենայն մասունք։

քրանքացիների աննողաս միջամ
տորյան հետևանքով: 1921 թ. հու-
լիսին Տաճաբարյան վերադասման է
Նզիտուու. Իչ ծաճանակ անց-
խանդափառուրյամբ ինձանալու
ՌԱԿ-ի կազմուրյունը Պողոսի
Կահիրեկից Տաճաբարյան վերադա-
սման է Բեյրութ, որ սահի վարելով
Սանքտ Պետերբուրգ առա-
քաց գրանքանյակը: 1930 թ. նա Կա-
հիրեկ Ամբրայան առնետական տա-
կե համաձայնելով, Բեյրութու-
քացման է նույնի մասնաճյուղ
հանձնառությունը:

բան,որ Երկու տարի ղեկավարելոց հետո, Երեք տարի է լր հաւափին և շարունակում այն, սակայն ի վեցոց գործարանը փակիլուն է ղեկավան մնաւածողի հաստաման հետեւանով: 1936 թ. Քեյտրի ամերիկան հիվանդանոցում Միհրան Տաճայանը վիրահանուրյան ենքարդիլով, կորցնում է աչ սրտմեր, որի 1893 թ. բանիցի փայտուս տալու թրավոմ կրաքնի զնդակից փերած ուսկորի վերը կրկին բրորվելի է: Սա դասձնում է զանոնմ, որ նա հրաժարվի «Զարբոն» օրաթերթի հրատարակորյան ձեացրից ու Վեցնականացների հաստափի Կահիրեան:

Միեւնան Տաճայխանի գրչին են դասկանում տղագրված ու անփոյ բազմարիվ նյութեր։ Նա աշխատակցել է Պոլիս «Մասիս», «Լոյ» Փորբուժանի «Արմենիա», «Հնչակ», «Առտակ», «Արեւ», «Բիգանջիռն», «Մարտ», «Շիրակ», «Օրենք», «Ազգ», «Փինիք» և «Լուսուն» ընթագմանի համար են նրա

ԴԵՍՔԵՐ ԱՀԱՅԻ ՄԵ ԱՐԺԱՊԵՏԱ ԼԱՏԵՐԱՆԻ ՄԱհՎԱՆ

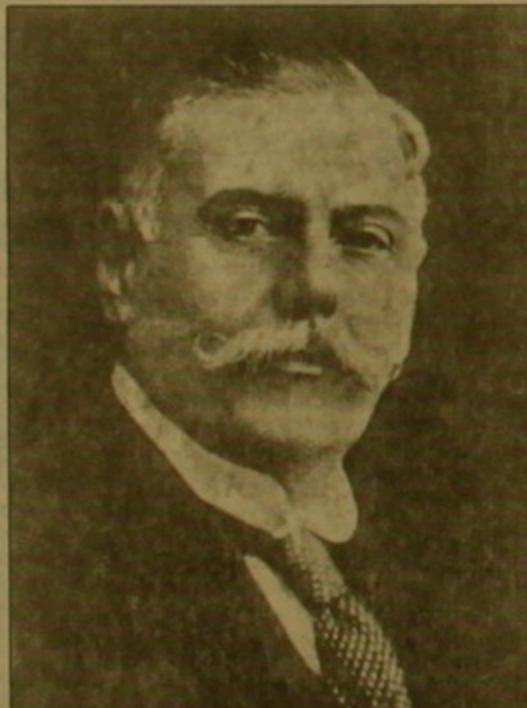
ցաւովի անհասկացողութիւն օք
կը մատնին: Շատեր կը կարծի, ար-
դարի, որ կարգ մը կիլիիկերնակ
զորդիչներ արևեստականուն կի-
լիկեան հարց մը ստեղծած և մէջ
տեղ ննասած են...

Կիլիկան հարցը մենք չստեղծեցինք: Անիկա զոյուրին ուներ դաւազմէն առաջ: Անիկա զոյուրին առաջ դաւազմէն ընթացին 1916 ի զադէնի համաձայնութեամբ և Հայկական Լեզունի կազմութեան ժանօր դարավանդում: Անիկա միջազգայնուն մարմին առաջ թուրքիոյ հետ զինազարդի վաղորդայնին եղ հայկական ու դաշնակից բանակներու գրաման տակ առնուեցաւ այդ հոդամասը: Անիկա որդեգրուեցաւ ամբողջ հայութեան կողմէն, եր Կիլիկիան իրեւ Հայաստանի ամրաշացուից մասը դահանցնեց Գաւանակիցներէն, ոչ միայն Ազգային Պատուիրակութեան կողմէ, այլ անոր հետ միասնարար Հայաստանի Հանրապետութեան Պատ-

ինչու Կրետէն երեմն իր համապետ Յունաստանին, Արևիկան Ռումինի Պալմիրիոյ: Կիլիկիան հարցի մը զոյուրին ուրանապը, կիլիկան դաշը մելլը տիփի հաւանակէր 150,000 հայկական հոծ համախմբութիւն մը իր բախտին ճգիւ, կամ առելի ճիշտ զայն ցրուել աշխարհի շուր հովերուն և նոյնիով ենթարկելով որ այս 150,000 հայուրինը միահարյուն անկարելի տամադրութիւնը ունենաւ ամբողջովին Հայաստանի փխառութեան, ո՞ր մէկ խելացի և հեռասե հայր տիփի յանձնարարէ անոր պատուիսի հայ որ առանց նովին զորով վերջականացէն հրամակեր հայ ազգին զարեւ ի վեր սնուցած կիլիկիան ալարայ երազներէն և լոյւաներէն: Կիլիկիան Հայաստանի աղազայ դաստիամբ ըլլալու սահմանած է, քացած դէօխի քաց ծովը, դէօխ հազարակութիւնը: Քայլ որդեսպի օր մը այդ դաստիանց քացուի, դէօխ է այժմէն խորեիլ, խանի որ դաստիազմը և ներկայ իրադարձութիւններ այդ աօիքը ընձեռուած էն այն ժամանակներ աղասի քարուած հայուրին մը զոյուրինը միայն աղազային իրաւուն տիփի այս Հայաստանին իր սահմաններ ընդարձակելու միջին Միջերկան և ոչ ըէ դաստիանց մողուած իրաւուններ և կամ աշխարհականական ցանկութիւններ հայութեն ամայացած հողամասի մը վրա:

Կիլիկիայի միօրյա վարչադեսը

Միերան Տամայությանի մահվան 50-ամյակը

«Տալորիկցի կտրիճ», «Հետառ երկիր» և «Պանդուս ծեւցին» նորվաճեները Նա տօի բարզանություններ քանախական գրականությունից: Հայ դաշի նվիրյալ գործի չը մնց է բողեք հուշագրական երկու թրավաւրց փորձ, որոնք լույս են տեսել Կահիրեամ ու Բեյրութում: Առաջինը գրի է առնվել ՌԱՎԿ-ի դեկանիականության որոնք. Քարոնակաթովայանի կողմից, 1934 թ., երկրորդը Տամայանի ձեռագրով, 1939 թ., որը հրատարակի է Պետրոս Տեղոյանը՝ Խնայինակ «Միհրան Տամայան» աշխատքյան: 1985 թ. Բեյրութում դոկտ. Վաչե Ղազարյանի խորացրությամբ լույս ետապ ամրողական հուշագրությունը:

Ասաք իր կույելով ինչ է գրան
Տաճաբանը «Կիդիլցան դաշին իս
կական ընոյր և նախալորին
նը» վերագրեց տակ: « Ժամանա-
կ մը ի վեր արտասահմանին մա-
մուլը և հայ զօրծիները. Խոյնիկ
ամէնէն ծեռնիստներէն և դաշտա-

զամաւորութեան կողմէ-
Անիկա սուր կերպարանի ե-
կիզիչ այժմուրին սա-
ցա այն օրէն. Երբ Քիմա-
լականներու արշաւանքին
եւ աւերումին հնրակուե-
ցաւ ծանր վասնզի մասնե-
լով այնտեղ ի նորոյ վերա-
հաստառուած հարդիր յի-
տուն հազարէ աւելի հայու-
թինը հայկական հոգ հա-
մախմբում մը. որուն նմա-
նը Հայկական Հանրապե-
տուրեան արդի սահմաննե-
րեն դուրս. մեր հայրենիքի-
ոչ մէկ մասին մէջ կարելի
է գտնել դժբախտաբար. Անի-
կա հայուրեան համա-
կենաց եւ մասու խնդիր մը
դարձաւ այն օրէն. Երբ յայս-
նուեցաւ. թէ Դաշնակիցնե-
րը Կովկասի մեծազոյն մա-
սին վրայ կ'ուզեն վերա-
հաստակել թշական անի-
ծառայաց յիշրայենորիսնը-
Կիլիկիոյ հայուրինը զի-
ւանագիտական կացու-
թեան իւ բարուսկանց ու

Առ գործառ սահ սը բազմաւական մարզին մէջ մտնելով, արդիօք իրառութիւն չլունի՞ն մեր կամքեն անկախ կերպով ստեղծութիւն դարձան անելու օգսութիւն և հիմնութեալ մեր անցեալ ու ներկայ իրատութիւններուն մրայ և իւր նույնական

ինչպես Կուտան երթան կը համամեռ Յունաստանին. Արևիկեան Ռումելիին Պովկարիոյ: Կիլիկեան հարցի մը զայտրիմ ուրանապը, կիլիկեան դաք մեղը ոլիքի հաւանակը 150,000 հայկական հոծ համախմբորին մը իր բախտին ձգել կամ ատելի ճիշդ զայն ցրուել աշխարհի շուրջ հովերուն և նոյնիոկ ենթադրելով որ այս 150,000 հայորինը միահարցոյն անկարելի տաճադրութիւնը ունենաւ ամբողջովին Հայաստան փխաղրուելու, ո՞ր մէկ խելացի և հեռասե հայր ոլիք յանձնաւարել անու պատղիս խայ մը առանց նովին զործով վերջանիսուած է, քացած դէօնի քաց ծովը, դէօն Եւրոպա, դէօն հազարակրութիւնը: Բայց որդեսից օր մը այդ դասուածը քացուի, ոլէք է այժմէն խորիի, խանի որ դատեւազմը և ներկայ իւրագանձութիւններ այդ ասիրը ընձեռած էն այնտեղ դականինելու սպահով և բարգաւաճ հայորին մը: Վշտիսի հայուրեան մը զայտրիմ միայն աղազային իւրաւոն ոլիքի այս Հայաստանին իր սահմանները ընդարձակելու մինչի Միջերկրական և ոչ քէ դասմական մոոցուած իւրաւոմներ և կամ ուշարհակալական ցանկութիւններ հայուրեն ամայացած հողամասի մը վրա:

բայ շախվիած է:
Եթէ Կիլիկիոյ մասին կտակ
կուզել լսել այդ կտակը Աւետար-
նեն բազուած միակ դարքերին մը
մը և «Մի ասյ զարուիրին ասոց
եմ ի մի արկանէն մարզարիս ձեր առաջի խողով»:

19-րդ դարի վեցում ու 20-րդ դարի սկզբունք Աւելանցան Հայութան ունի ու Կիլիկիայում ճավագլած ազգային պատագրական դաշինքի դարբիններից հանդիսացող Միթրան Տաճայանը հայտնի է և դեռ իր անքասիր նկարագրով. մաս վորական հեղափոխականի համ բավով. ինաստին ու ցշահայաց զործունեութամբ: Նրա անոնք սերտուն կաղված է Մու ու Սա տունի ընդունությունների. «Կիլիկան Երազի» սփյուռի կազմակերտման, ոամիկավարական զա դափարախոսության տարածան ու հայենթմ-տիբուու կաղերի ամ բարյանձան են: Հայ պատագրական դրայախի անձնուն մարտկներ ու ՌԱՅ Կենտրոնական գաղտրյան նախագահը վախճանվեց 1945 թ. օգոստոսի 4-ին Կայիրեկուն Նրա հոգնարեկ ճարմինք անվանի վեց մեծ բանասէնք ու իր զարդարակից Կահան Թեմեյանի կողին: Արդար է ակնկալի, որ խոհուն ու իրաւուն պազային բաղադրական կան զործջի ճական 50-ամյակը առիր կինին հայրենիքուն նոյնուն բան արժանիքուն զնահատելու երա ավանդը դիմադրական շարժման կազմակերտման ու հայ բադական մեջ զարգացման զո-

